

er familievejledernes rolle tænkt som for det første rådgivende og for det andet introducerende. I forhold til det første vil det sige, at familievejlederen ikke får en afgørelseskompetence, fordi det kan medføre, at vedkommende ikke ser sig selv som rådgiver, men nærmere som sagsbehandler. I forhold til det andet vil det sige, at det derimod er familievejledernes rolle at sætte sig ind i familiens behov og sætte den i kontakt med de myndigheder og institutioner, som kan varetage netop den families særlige behov.

Endelig er det tanken, at familievejlederen skal arbejde tæt sammen med socialforvaltningen for at opnå disse mål. Det betyder samtidig, at familievejlederen er underlagt de sædvanlige regler om tavshedspligt og forvaltningsretlig skik og brug, som gælder for alle offentligt ansatte. Familien kan altså trygt bruge rådgiveren som sparringspartner i de indledende samtaler om, præcis hvilken hjælp den familie brug for. Da hver enkelt families situation er forskellig, vil vi heller ikke opsætte et minimum for antallet af samtaler. Det skal være op til den enkelte kommune, vejleder og familie i samråd at afgøre.

En vigtig pointe i SFI-undersøgelsen er jo netop, at alle sager er unikke, og at behandlingstilbuddene skal skræddersys til den enkelte. Som beskrevet er det derfor Venstres opfattelse, at lovforslaget udfylder et nødvendigt behov i den kommunale rådgivningsindsats, og det vil være et vigtigt supplement i den kommunale behandlingsindsats over for familier med særlige behov. Det er på den baggrund, Venstre varmt kan støtte forslaget.

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):

Næste ordfører er hr. René Skau Björnsson.

Kl. 13:37

(Ordfører)

René Skau Björnsson (S):

Tak. Hensigten med lovforslaget om, at familier med et funktionsnedsat barn skal sikres vejledning og rådgivning meget tidligt og med stor faglighed, mener vi Socialdemokrater er et rigtigt initiativ. Vi kan jo se, at der er mange familier, der føler, at de ikke modtager den rådgivning og vejledning, der er nødvendig, når de opdager, at deres barn har en funktionsnedsættelse. Mange har følt sig svigtet og ladt alene, og mange forældre med børn med funktionsnedsættelse siger, at de mangler rådgivning og vejledning, også selv om de har kontakten kommunen. Så der skal gøres noget. Det er en meget overvæl-

dende situation for de familier, der får et barn med funktionsnedsættelse, det virker uoverskueligt for langt de fleste mennesker, der kommer i den situation, og derfor er det også helt nødvendigt, at vi sikrer, at man får den fornødne rådgivning og hjælp.

I forslaget her lægges der op til, at familievejlederen skal tilbydes inden for 3 måneder. Jeg er meget enig i det, der peges på i nogle af høringsvarene, nemlig at det er meget lang tid at vente på hjælpen. Det er jo meningen, at det skal være en hurtig og umiddelbar hjælp ud over den øvrige støtte, man får fra kommunen. Derfor synes jeg også, det vil være fornuftigt at sætte ind noget tidligere, og det må fastslås, at hjælpen skal gives meget hurtigere, f.eks. inden for den første måned, efter at kommunen har fået meddelelsen. Det burde være muligt, og det synes jeg vi skal drøfte i udvalgsbehandlingen.

Det er jo en helt ny ordning, som på mange måder synes fornuftigt, men jeg synes også, vi skal have indlagt en revisionsbestemmelse – hvis vi vel at mærke ikke får det ændret inden – så vi f.eks. om 1½ år ser på, hvordan det er gået, og om der er noget, der skal ændres på, f.eks. hyppigheden af møderne med familievejlederen, længden af de samtaler, man har, om vi skal udvide ordningen osv. Det kunne også være et spørgsmål om, hvorvidt man skal tilknytte en fast familievejleder, som familien kan søge råd hos gennem flere år, og som altså følger familien flere år og på tværs af forvaltningerne i en kommune.

Så jeg vil foreslå ministeren, at hun lægger op til, at vi får indarbejdet en revisionsbestemmelse i det forslag, der ligger her, så vi kan få taget det op i løbet af 1 år eller 2, og det vil jeg selvfølgelig gerne høre hendes holdning til.

Det er klart, at der skal følge en ordentlig bekendtgørelse med den her lov. Vi skal sørge for, at der sættes en minimumsstandard for omfanget af den vejledning, man kan få. Det er også noget af det, som vi Socialdemokrater vil prøve at sikre i det videre arbejde.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Tina Petersen som ordfører.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Tina Petersen (DF):

Det er jo sådan en dag, hvor man også skal huske at rose, og jeg vil gerne have lov til at rose velfærdsministeren for det fremsatte forslag.